

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11541

гр. София, 03.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в закрито заседание на 03.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разглежда дело номер **3522** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 4 АПК вр. чл.172, ал.6 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Д. П. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв.Ц. Б. от САК, съдебен адрес [населено място], [улица],ет.5 офис 32, тел. [ЕГН], с която е отправено и искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 24-4332-004302/30.07.2024г, връчена на 10.03.2025г., издадена от Полицейски инспектор към СДВР Отдел „Пътна полиция „-СДВР, с която на оспорващия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б.,б“ от ЗДвП.

Жалбата е била подадена на 24.03.2025г. директно в съда, поради което с разпореждане на заместник- председател на АССГ е била изискана преписката.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено с подадената жалба от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. 171, т. 1, б.,б“ ЗДвП е наличието на подадена жалба срещу самата заповед.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН №778142 от 02.07.2024г. съставен за претендирани нарушения по ЗДвП, в това число по чл. 174 ал.3 от ЗДвП/ за отказ на водач на МПС да бъде проверен за употреба на наркотични вещества или техни аналози/.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 5 и 6 ЗДвП обжалването на заповедите, с които се прилагат ПАМ по чл. 171 ЗДвП се извършва по реда на АПК. Подадената жалба не

спира изпълнението на приложената административна мярка. Предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по силата на закона - чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

В ЗДвП не са предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят приложение общите норми на чл. 166, ал. 2 и 4 АПК, съгласно които съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. При липса на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането, съдебната практика е извела, че тези последици следва да са от такова естество, че да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение.

Всяко изпълнение на невлязъл в сила индивидуален административен акт, чието предварително изпълнение е допуснато по силата на закон, обичайно има въздействие в правната сфера на адресатите на акта, които предварително следва да понесат задълженията или ограниченията, които се налагат с още невлезлия в сила индивидуален административен акт. Така предварително изпълнение на невлязъл в сила индивидуален административен акт имплицитно съдържа в себе си и възможността изпълнението да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. В определени случаи, законодателят е разпоредил изрично в правна норма, че обжалването няма суспензивен ефект, освен ако съдът разпорежи друго. Законовата презумпция за висока обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда противопоставима по значимост на защитаващия обществен интерес. Доказателствената тежест за тази факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Тъй като става въпрос за изключение от принцип тълкуването на законовите предпоставки е само стриктно.

Направеното с жалбата искане съдържа мотиви относно претендирана незаконосъобразност на наложената мярка и касаят съществуването на спора, като не съдържа аргументи, обосноваващи наличието на основания за спиране, нито са представени доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. В жалбата липсват твърдения за настъпването на значителна или трудно поправима вреда за срока на наложената ПАМ и не са представени никакви писмени доказателства, които да водят до извод, за последици от такова естество, че да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение за осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения. Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, III, 81 - ви състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. П. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв.Ц. Б. от САК, съдебен адрес [населено място], [улица],ет.5 офис 32, тел. [ЕГН], за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 24-4332-004302/30.07.2024г.,издадена от Полицейски инспектор към СДВР Отдел „Пътна полиция „-СДВР, с която на оспорващия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б.,б“ от ЗДвП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЛЕД влизане в сила на определението делото да се докладва незабавно.